

engegantir la imatge de l'actor i també les màscares servien de caixa de ressonància per a augmentar el volum de la veu.

El teatre romà segueix al grec i gradualment va canviant el seu caràcter tràgic per a adquirir forma de gran espectacle per a un públic que vol divertir-se. El teatre amb màscares va continuar sent la forma teatral utilitzada durant segles fins que apareix l'actor a cara descoberta com a l'actualitat.

TEATRE = ACTOR (SENSE DISTINCIÓ DE SEXE)

A partir dels grecs, seguir el procés històric del teatre representa seguir l'evolució dels AUTORS. Des de 525 a. de C. es té una copiosa informació d'Esquilo i altres autors grecs i la seua influència sobre els autors romans, mantenint-se la mateixa tònica en totes les èpoques de la Història del Teatre. Les notícies que ixen en els periòdics sobre les estrenes teatrals dediquen la major part de l'espai a parlar sobre el text i poc espai deixen per als que realment han fet l'obra: els actors (excepte casos de directors o actors famosos). Sens dubte, els autors són importants, però no són imprescindibles. En canvi, sense actors NO HI HA TEATRE. Junt amb els actors està la resta d'eixe TOT que fa del teatre una unitat: direcció, posada en escena, escenografia, vestuari, il·luminació, maquillatge, etcètera, etc., etc., música, sorolls i les diverses modalitats pertanyen al mencionat "tot": dansa, màscares, ombres, titelles, objectes animats, etc.

Moltes d'estes modalitats teatrals utilitzades durant segles com la forma "més natural" de fer teatre, van ser emprades en alguns països d'Europa, quasi exclusivament, per a representacions teatrals dirigides als xiquets, encara que a Europa de l'Est i Orient han continuat formant part del món teatral adult amb espectacles de gran qualitat artística. Alguns exemples: Teatre NO i BUNRAKU japonès, ombres xineses, javanesses, turques o gregues; titelles a Rússia o Praga; teatres d'ombres moderns a França, Itàlia o Espanya, etc. En els últims anys, a Espanya, s'han creat nombrosos festivals que inclouen en la seua programació: TITELLES PER A ADULTS. (Barcelona, Tolosa, Bilbao, Segòvia, Santiago, Sevilla, Cadis, Alacant, i molts etcètera.)

Jorge Varela

Mas de Bosseta núm.3

BALADA PARA UN LOCO (MÚSICA: ASTOR PIAZZOLA LETRA: HORACIO FERRER)

La denominación "piantado" significa "loco".

Las tardecitas de Buenos Aires tienen ese que se yo...

Salgo de casa por Arenales y lo mismo de siempre, en la calle y en mí,

Cuando de repente aparece él... mezcla rara de penúltimo linyera y primer polizonte en viaje a Venus, lleva medio melón en la cabeza, las rayas de la camisa pintadas en la piel, dos medias suelas clavadas en los pies y una banderita de taxi libre levantada en cada mano...

Parece que solamente yo lo viera... porque pasa entre la gente y ... los maniqués le guían, los semáforos le dan tres luces azules y los naranjos del frutero de la esquina le tiran azahares...

Y así medio bailando y medio volando se quita el melón de la cabeza me saluda me regala una banderita y me dice...

Ya sé que estoy piantado piantado piantado...

no ves que va la luna rodando por Callao y un corso de astronautas y niños con un vals me baila alrededor, baila vení volá

Ya sé que estoy piantado piantado piantado
Yo miro a Buenos Aires del nido de un gorrión
Y a vos te vi. Tan triste vení volá sentí
El loco berretín que tengo para vos.

Loco loco loco

Cuando anochezca en tu porteña soledad
Por la rivera de tus sábanas vendré
Con un poema y un trombón a desvelarte el corazón

Loco loco loco

Como un acróbata demente saltaré por el abismo de tu escote hasta sentir
Que enloquecí tu corazón de libertad ya vas a ver.

Y así diciendo el loco me convida a subirme a su ilusión súper sport

Y fuimos a correr por las cornisas con una golondrina en el motor

Del manicomio nos aplauden "Viva, viva, vivan los locos que inventaron el amor

Y un ángel un soldado y una niña nos dan un valsecito bailador...